Prečo je Nemecko nazývané „bordel Európy“?

- CZ24 News | 6. prosince 2022

NEMECKO: Nemeckí biskupi sa rozhodli viesť jednu katolícku apoštolskú a svätú Cirkev akýmsi novým smerom, ktorý by (v ich videní) mal lepšie odrážať dobu, v ktorej žijeme. Samozrejme, väčšina katolíckeho sveta je z ich novej „synodálnej cesty“ zdesená. Bodaj by aj nie. V skratke by sa dala zhodnotiť ako masívna sexualizácia všeobecnej Cirkvi. Prečo však nemecká cirkev pretláča niečo také? Odpoveď možno leží v samotnom Nemecku, ktorému na západe nášho kontinentu nepovedia inak ako „bordel Európy“.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Berlín, Kolín, Mníchov…

V Nemecku je prostitúcia legálna a obyvateľstvom akceptovaná vo všetkých svojich formách. Prostitúcia je tam taká bežná, až sa nad tým pozastavujú niektorí miestni politici, ktorí by ju chceli aspoň okrajovo obmedziť, no v nemeckej spoločnosti je to beh na dlhú trať. V Nemecku je okolo tritisíc „verejných domov“ a len v samotnom Berlíne je ich asi 500. Berlín je vo väčšine cestovateľských príručiek označovaný ako „najhriešnejšie mesto na svete“, pričom predbehol aj také „destinácie“ ako São Paulo, či dokonca púštne mesto kasín Las Vegas.

Ani iné nemecké mestá sa nechcú dať zahanbiť. Napríklad v takom Kolíne otvorili prvý verejný dom, do ktorého sa dá dostať priamo autom už pred 20 rokmi. Tzv. „megabordelmi“ –, ktoré pojmú až 650 „zákazníkov“ súčasne – sa „pýši“ predovšetkým bavorská metropola Mníchov, ale tiež aj už spomínané hlavné mesto Berlín. Nemecké verejné domy fungujú tak, že si k sexuálnej služobníčke (či služobníkovi) môže „zákazník“ priobjednať aj burger s pivom či kolou – všetko v jednej objednávke. Sú tu tiež rôzne „zľavy“ či „šťastné hodinky“. BBC píše o verejnom dome v Stuttgarte:

„Postavený za sumu viac ako 6 miliónov eur a otvorený v roku 2008, zahŕňa reštauráciu, kino, kúpele a 31 súkromných izieb pre stovky mužských zákazníkov, ktorých priláka každý deň.“

Otrokyne bez práv

Ženy, ktoré sa dostanú do tohto prostitučného kolotoča – a je ich okolo 400-tisíc – sú prakticky modernými otrokyňami s nulovými právami. Podľa rôznych neziskových organizácií sú bežne bité nielen svojimi „pasákmi“, ale aj klientmi. V Nemecku platí tiché pravidlo, ktoré znie: *„Kto zaplatí, môže všetko“*. Nemecké verejné domy „obslúžia“ denne až 1,2 milióna zákazníkov. Títo „zákazníci“ sú ľudia, zväčša muži, vo veku 18 až 89 (!) rokov, všetkých sociálnych kategórií – od nezamestnaných až po šéfov globálnych korporácií. Britský portál Unherd uvádza:

„Nemecký Prostitučný zákon z roku 2002 predstavil úplnú legalizáciu, ktorá klasifikuje sexuálne obchodovanie ako formu zamestnania a „prácu ako každú inú“. Pasáci sa stali biznismenmi a ženy „sexuálnymi pracovníčkami“. Zmietlo to všetky povojnové obmedzenia, ktoré o prostitúcii referovali ako „nie o zakázanej, ale… nemorálnej.“

Po prepuknutí škandálu v roku 2017, kedy sa do médií dostali výpovede žien, ktoré prežili toto sexuálne otroctvo, došlo k istým úpravám Prostitučného zákona. Tak napríklad od tohto obdobia už majitelia „verejných domov“ musia byť držiteľmi licencií, čo doteraz nemuseli. Vo všeobecnosti sa však vie, že tieto nové „obmedzenia“ aj tak nikto nedodržiava, keďže polícii napríklad nebola ani len

daná právomoc ich trestať.

Avšak v dláždení cesty prostitúcii v Nemecku prispieva aj celkový svetonázor národa – Nemci sú totiž skalopevne presvedčení o tom, že *„prostitúcia je pre mužov nevyhnutná“* a že *„ide vlastne o dobro pre širšiu spoločnosť“*. *„Nič nemôže byť vzdialenejšie pravde“*, píše ďalej britský portál, *„nielenže sa páchajú sexuálne útoky voči prostitútkam, ale v krajinách, ktoré legalizovali prostitúciu, je miera mužského násilia vyššia ako v iných.“*

V sieti

Portál InfoMigrants o nemeckej prostitučnej sieti uvádza:

„Počet žien z Nigérie, ktoré sú (v Nemecku) *nútené k prostitúcii každoročne rastie: v roku 2021 kontaktovalo 235 nigérijských žien jedno z 19 poradných centier Solwodi – väčšina z nich bola dovezená.“*

Nigérijské ženy, ktoré sa sa v Taliansku dostávajú do prostitučnej siete, bývajú z Apeninského polostrova často prevážané práve do nemeckých prostitučných zariadení. Podľa článku z magazínu *TIME* s názvom *„Nemecko sa stalo hlavným mestom sveta v prostitúcii“* ešte z roku 2013 pochádzalo najviac žien uviaznutých v nemeckej prostitučnej sieti z Rumunska a Bulharska. Ženy boli podľa magazínu častokrát zdrogované a nebolo im umožňované verejné domy opúšťať. Spávali – či azda dodnes spávajú – len v spoločných izbách bez akéhokoľvek nábytku okrem vlastných postelí.

Nemecká prostitučná scéna je nielen veľká – je aj jedna z najlacnejších na starom kontinente. Dáni, Holanďania, či iné podobné národy sa podľa magazínu *Die Welt* bežne vyjadrujú v zmysle, že *„Nemecko je bordelom Európy“* a zjavne vedia, o čom hovoria. *„Zvláštne cestovné kancelárie už roky rezervujú skupinám mužov z Ázie, Blízkeho východu a Severnej Ameriky „sexuálny turizmus“ do Nemecka,“* uvádza magazín *TIME*. Čím viac takýchto „turistov“ do krajiny prichádza, tým väčší počet žien nemecké bordely zháňajú, a to všetkými možnými spôsobmi.

Dnes sú s najväčšou pravdepodobnosťou najviac ohrozené ženy z Ukrajiny utekajúce pred vojnou. Mnohé z nich takmer určite skončili práve v nemeckej (či širšej európskej) prostitučnej sieti. Väčšina z prostitútok pritom nezotrváva v jednom verejnom dome, ale sú rotované po celom Nemecku. *Der Spiegel* uvádza:

„Napriek neustálemu zhoršovaniu sa podmienok, ženy aj naďalej zaplavujú Nemecko, najväčší prostitučný trh v Európskej únii – čo je fakt, ktorý potvrdzujú samotní majitelia verejných domov. Holger Retting z UEGD hovorí o prílive žien z Rumunska a Bulharska, ktorý sa rapídne zvýšil po tom, čo obe krajiny vstúpili do EÚ.“

Výsledkom toho je ďalšie zníženie cien prostitúcie v krajine a len ďalší prílev „sexuálnych turistov“. Mnohé z podnikov sa strategicky budujú práve pri hraniciach, keďže väčšina z ich zákazníkov sú cudzinci, či už Francúzi alebo Švajčiari. *Der Spiegel* tiež rozoberá príbeh 18-ročného dievčaťa z Rumunska, ktorému prevádzači sľúbili, že v Nemecku bude robiť opatrovníčku, no skončila vo verejnom dome. Po príjazde do Mníchova ju zavreli do temnej pivnice, no dievčaťu sa napokon podarilo utiecť a kontaktovať miestnu políciu.

Väčšina žien v nemeckých prostitučných zariadeniach sú cudzinky bez potrebných papierov – hoci sú v krajine *de facto* nelegálne, štát prejavuje len minimálny záujem túto vec riešiť.

„Práva žien“

Nemeckí biskupi, aby riešili mimoriadne závažný problém, ktorý vo vlastnej krajine majú, ešte ho v podstate vyvážajú za hranice Nemecka – priamo do Cirkvi. Nemecká spoločnosť je až sodomsky posadnutá sexualizáciou a pod rúškom peknych fráz pašuje túto vlastnosť priamo do našich kostolov. Keď počúvame o „právach žien v Cirkvi“, mali by sme tiež vedieť, že keď nemecká vláda v roku 2002 presadzovala vyššie spomínaný Prostitučný zákon –, ktorý sa tak šialene zvrtol – tiež sa ohradzovala „právami žien“ a „väčšou kontrolou sexuálnych pracovníčok nad vlastnými životmi“. Samozrejme, udial sa pravý opak.

Zdá sa, že nemeckí biskupi sú rovnakí pokrytci ako nemeckí vládni politici, ktorí toto všetko umožnili. Taká je aj ich „Synodálna cesta“. Nemci si už zo svojej krajiny „bordel“ urobili. Nedovoľme, aby ho urobili aj z našej Cirkvi.

Zdroje:
https://unherd.com/2022/11/germany-europes-bordello/
https://www.infomigrants.net/en/post/21117/germany-the-brothel-of-europe-for-trafficked-nigerian-women
https://business.time.com/2013/06/18/germany-has-become-the-cut-rate-prostitution-capital-of-the-world/
https://www.bbc.com/news/world-europe-26261221
https://www.spiegel.de/international/germany/human-trafficking-persists-despite-legality-of-prostitution-in-germany-a-902533.html

AUTOR: Matej Gavlák